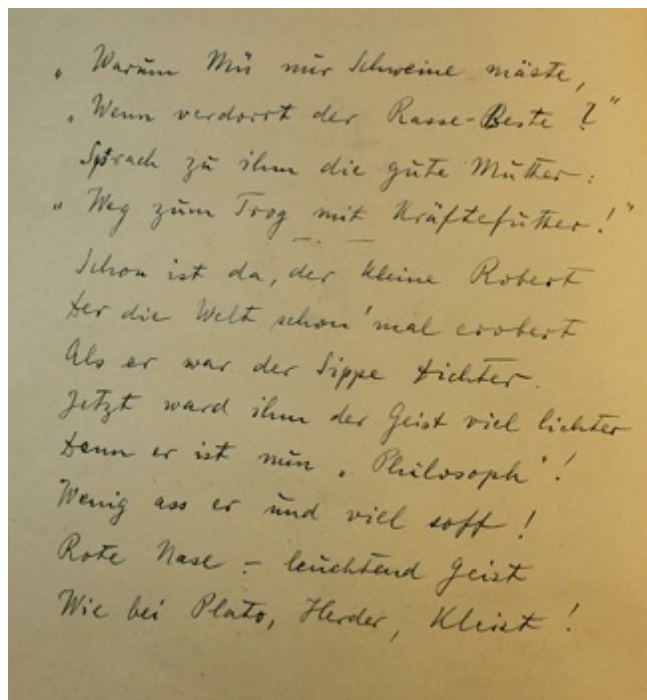

Mărturii despre Robert Klein, istoric de artă și
Wilhelm Klein, unchiul lui, unul dintre cei mai mari industriași
țimișoreni din perioada interbelică
(Arhiva familiei Kecskemeti)

Robert Klein, cu capul în nori, desen
de Xenia Scheff, mama lui St. Kecskemeti

Versuri adresate lui Robert Klein de către bunicul
lui, Wilhelm Klein

Mintea lui total s-a luminat
Căci el de-acum ca "Filozof" muncește!
Puțin mănâncă și mult pilește!
Nasul roșu – spirit ager
Ca la Platon, Kleist și Herder!
(Versuri de Wilhelm Klein, trad. ultimelor 5 versuri)

Klein Robi a fost nepotul lui Vilipapa (Wilhelm/Vilmos Klein), finanțat de el în timpul studiilor.
Figurează în albumul familiei cu desenul mamei mele și versurile lui Vilipapa, compus la a 60-a
aniversare a bunicii mele, ca tânărul cu capul în nori. Eu am aflat despre el din nou atunci când
în timpul inundațiilor la Firenze s-a prezentat voluntar pentru a salva operele de artă amenințate
de ape. Mai târziu am citit în cartea lui [Roger Caillois](#), "În inima fantasticului", despre moartea
tragică a prietenului său Robert Klein.

Stefan Kecskemeti

Wilhelm Klein (? – 1952, Timișoara), bunicul lui [Robert Klein](#)

Extras din *Povestea unei vieți*, Partea I, de Stefan Kecskemeti

http://www.bjt2006.org/SK_Pe_urmele_copilariei_0316.pdf

De pe malul drept al canalului, dintr-o clădire impunătoare se întinde până la mijlocul apei o lungă coloană cu o bandă rulantă menită să verse grânele direct pe șlepurile care din păcate nu mai vin de la începutul războiului.

Moara cu aburi Prohaska 1912. Elevator pentru descărcat cereale aduse pe canalul Bega.

Acest “țarar” a aparținut celui de al doilea soț al bunicii mele, bunicul meu vitreg, doctor în științe economice, inventator al unui sistem magnetic de curățat grăunțele sortite a deveni sămânță pentru recolte bogate. Firma lui, “Moștenitorii lui Wilhelm Klein”, l-a proiectat printre cei mai bogați industriași ai orașului. A fost prototipul capitalistului conștient de menirea sa, discipol al marxismului economic, calculat și absolut corect. Cu timpul și-a pierdut auzul, dar a fost un violonist de excepție, mai târziu în pubertate, m-a invitat adesea împreună cu prietenul meu Vladi în garsoniera sa din centru, ca să ne cânte, acompaniat de orchestre înregistrate pe discuri, concertele celor mai mari compozitori clasici și romantici, pe vioara lui, un Guarnieri original. Sora lui care trăia în S.U.A. i-a trimis după război unul din primele aparate auditive moderne, deja cu tuburi electronice, un exemplu de precizie tehnică și miniaturizare perfectă. Din păcate nu s-a putut bucura prea mult de recâștigarea auzului murind relativ tânăr, la vârsta de aproximativ șaizeci de ani.

Am avut prilejul de a fi un confident al său. De la el am învățat multe lucruri practice utile pentru o viață normală; din păcate timpurile anormale care au urmat nu mi-au mai permis să le aplic în practică. Bunica mea, divorțată de bunicul meu austriac, căsătorindu-se cu el, nu a resimțit pierderea celor patru mii de iugăre de pământ bănățean, achiziționând o vilă pe unul din bulevardele splendide pe care a se naște în centrul orașului. Azi, această vilă în care m-am născut este Mitropolia Ortodoxă Română a Banatului.

Vilă Klein, acum Mitropolia Ortodoxă